

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้บูรณาการศาสตร์พระราชา
เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพครู
ศรวลัส ศิริ¹, ขวัญชัย ข้วนนา², อังสุรีย์ พันธุ์แก้ว³

ORGANIZING LEARNING ACTIVITIES INTEGRATING WITH THE KING
BHUMIBOL'S SCIENCES TO PROMOTE THE PUBLIC MIND OF THE TEACHER
PROFESSIONAL STUDENTS

SORAWAT SIRI¹, KHWANCHAI KHUANA², AUNGSUREE PUNKAEW³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) โดยใช้รูปแบบ One Group Pretest-Posttest Design มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพครู 2) เพื่อศึกษาจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา 3) เพื่อศึกษาความคงทนของจิตสาธารณะในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการทดลองเป็น นักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 4 โปรแกรมวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ปีการศึกษา 2561 ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบสอบถามจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพครู 2) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริม จิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 8 แผน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติบรรยายและ t-test

ผลการวิจัย พบว่า 1. รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 8 แผน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.71) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.32) ซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. นักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะ มีจิตสาธารณะในระยะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

¹อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

²อาจารย์ประจำโปรแกรมหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

³อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

3. นักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะ มีจิตสาธารณะในระยะหลังทดลองและติดตามผล ไม่มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ : กิจกรรมการเรียนรู้, บูรณาการ, ศาสตร์พระราชา, จิตสาธารณะ, นักศึกษาวิชาชีพครู

ABSTRACT

This research being Quasi-Experimental research which formed one group pretest-posttest design is to aim at 1)creating the instruction model based on the king bhumibol's sciences promoting the student teachers' public mind 2)studying the student teachers' public mind who had joined the experiment group through using the instruction model based on the king bhumibol's sciences 3)studying the retention of the student teachers' life skills during the post and follow-up period of experiment. Participants were included 15 student teachers of social study program on the semester 2" in academic year 2018. The tools used in the research included 1) the life skill questionnaire 2) the model of instruction based on sufficiency economy philosophy. Statistics employed in the analysis included basic statistics: \bar{x} and S.D. and t-test for dependent.

The research found that

1. The eight lesson plans of the instruction model based on the king bhumibol's sciences promoting the student teachers' public mind had an average (\bar{x}) at 4.71 and the standard deviation (S.D.) at 0.32 which were the most appropriate.

2. The students who joined into the experiment group used the model of instruction model based on the king bhumibol's sciences were significantly higher post- experiment score than pre- experiment score at the level of .01.

3. The students who joined into the experiment group used the model based on the king bhumibol's sciences had not significantly the difference between the post and follow-up period of the experiment score at the level of .05.

Keywords : Learning activities, Integration, Sufficiency Economy Philosophy, Teacher Professional Students

ความเป็นมาและความสำคัญ

แนวความคิดการจัดการศึกษา ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ (2560) ยึดหลักสำคัญในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของประเทศ อีกทั้งยึดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประเด็นภายในประเทศ อาทิคุณภาพของคนทุกช่วงวัย การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ ความเหลื่อมล้ำของ การกระจายรายได้ และวิกฤตด้านสิ่งแวดล้อม โดยนายยุทธศาสตร์ชาติ มาเป็นกรอบความคิดสำคัญในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย เป้าหมาย ตัวชี้วัด และยุทธศาสตร์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ จากแนวความคิดการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้จึงได้กำหนด วิสัยทัศน์ ไว้ดังนี้ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิต อย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา 4 ประการ คือ 1) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการ จัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ 2) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะ ทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับทบบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและยุทธศาสตร์ชาติ 3) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคม แห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ4) เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษา แห่งชาติได้วางเป้าหมายไว้ 2 ด้าน คือ เป้าหมายด้านผู้เรียน โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มี คุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

บันดดา ดิศกุล (2560) กล่าวว่า “ศาสตร์พระราชา” ได้รับการยกย่องในเวทีระดับโลก และสอดคล้องกับ “วาระของโลก” คือ เป้าหมาย “การพัฒนาที่ยั่งยืน” ขององค์การสหประชาชาติ (SDG2030) คือ ๑๕ ปีข้างหน้าได้แก่ “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ที่พระราชทานแก่ปวงชนชาวไทยมากกว่า ๔๐ ปี และได้รับการเชิดชูสูงสุดจากองค์การ สหประชาชาติ โดยนายโคฟี อันนัน เลขาธิการองค์การสหประชาชาติ ได้ทูลเกล้าถวายรางวัล “ความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์” เมื่อ ๑๐ ปีที่ผ่านมา เนื่องจากเห็นว่าเป็นปรัชญาที่สามารถ สร้างภูมิคุ้มกันในตนเอง สุขุมชน สู้สังคมในวงกว้าง ขึ้นในที่สุด โดยองค์การสหประชาชาติได้สนับสนุนให้ ประเทศที่เป็นสมาชิกทั่วโลก ได้ยึดถือเป็นแนวทางการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

คณะทำงานบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงสู่การเรียนรู้การสอนกระทรวงศึกษาธิการ (2550) กล่าวว่า ศาสตร์พระราชา เป็นศาสตร์ที่ครอบคลุมถึงเรื่อง เอกลักษณ์ของชนชาติไทย เช่น การอ่อนน้อมถ่อมตน การเป็นสุภาพชน ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งเป็นคุณงามความดีของคนไทย ที่บรรพชนไทยได้ปฏิบัติสืบทอดต่อกันมาทรงให้ข้อคิดการประพฤติปฏิบัติตน อย่าคบคนด้วยฐานะ คบคนด้วยความดี มีมิตรภาพด้วยความรักความผูกพัน และขอให้มีความกตัญญูรู้คุณต่อ

บิดามารดาผู้มีพระคุณ ประเทศชาติ และพระมหากษัตริย์ ถ้าทุกคนปฏิบัติตนตามศาสตร์ของพระราชแล้ว ก็จะเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ ประเทศชาติก็จะมีแต่คนดี และทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้า การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อมุ่งให้เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสมเกิดความสมดุลและยั่งยืน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้ให้ความสำคัญกับ “จิตสาธารณะ โดยให้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนด “จิตสาธารณะ” ไว้เป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนอีกข้อหนึ่ง โดยที่สถานศึกษาต้องมีชั่วโมงให้เด็กทำกิจกรรมสาธารณะ รวม 165 ชั่วโมง โดยใน ป.1-ป.6 จะต้องทำกิจกรรม 60 ชั่วโมง มัธยมศึกษาตอนต้น 45 ชั่วโมง และมัธยมศึกษาตอนปลาย 60 ชั่วโมง นับว่าเป็นสิ่งดียิ่ง เพราะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเพื่อสาธารณะประโยชน์มากขึ้น ซึ่ง จิตสาธารณะนี้จะติดตัวเขาไปจนเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคม และร่วมสร้างสังคมที่อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น นักศึกษาวิชาชีพครูซึ่งจะไปเป็นครูในอนาคตควรจะเป็นแบบอย่างในการเป็นผู้มีจิตสาธารณะตามศาสตร์พระราชแก่นักเรียนในโรงเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการศาสตร์พระราช เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยการจัดทำรูปแบบการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ให้เป็นผู้ที่มีจิตสาธารณะเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตกับนักเรียนในโรงเรียนที่นักศึกษาวิชาชีพครูจะไปฝึกประสบการณ์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราช เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพครู
2. เพื่อศึกษาจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราช
3. เพื่อศึกษาความคงทนของจิตสาธารณะในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราช

สมมุติฐานการวิจัย

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการศาสตร์พระราชามีผลต่อการส่งเสริมจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพครู

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ปีการศึกษา 2561 จำนวน 450 คน

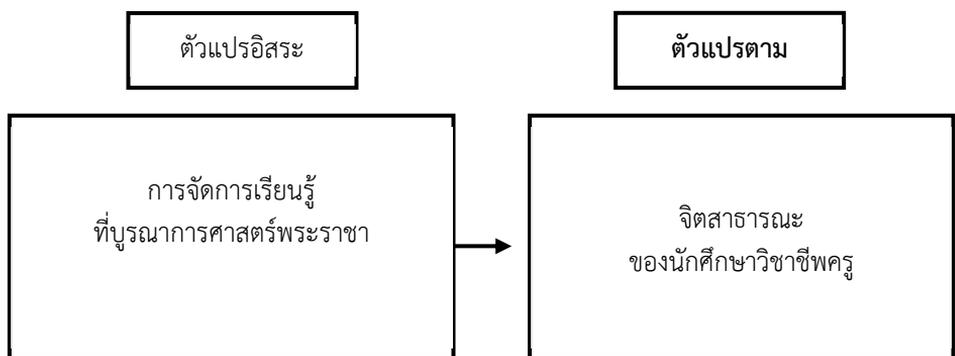
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาวิชาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 4 โปรแกรมวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ปีการศึกษา 2561 ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 15 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ จิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาวิชาชีพครู

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาวิชาชีพครู
2. รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิต

สาธารณะของนักศึกษาวิชาวิชาชีพครู จำนวน 8 แผน

ขั้นตอนการดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. แบบสอบถามจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาวิชาชีพครู

แบบสอบถามจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาวิชาชีพครู ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดจากตำรา เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับจิตสาธารณะ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในสร้างแบบสอบถามจิตสาธารณะให้ครอบคลุมนิยามศัพท์ ประกอบด้วย ด้านที่ 1 จิตสำนึกเกี่ยวกับตนเอง (Self-Consciousness) ด้านที่ 2 จิตสำนึกเกี่ยวกับผู้อื่น (Others Oriented Consciousness) และด้านที่ 3 จิตสำนึกเกี่ยวกับสังคมหรือจิตสำนึกสาธารณะ (Social or Public Consciousness)

1.2 สร้างแบบสอบถามจิตสาธณะให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน โดยนำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1.1 มาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์ดังกล่าวได้จำนวน 25 ข้อซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ แบบสอบถามจิตสาธณะดังกล่าวเป็นแบบสอบถามให้ผู้ตอบประเมินตนเองมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้มาตราส่วน ประมาณค่าของลิเคิร์ท (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การ แปลความหมายดังนี้ ตั้งแต่ระดับ (1) ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของตนเองน้อยที่สุด จนถึงระดับ (5) ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงของตนเองมากที่สุด จำนวน 25 ข้อ

การตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ จะให้ผู้ตอบได้สำรวจและประเมินตนเองในแต่ละข้อความว่าเป็นจริงตรงกับความเป็นจริงของตนเองมากน้อยเพียงใด โดยมีคำตอบให้เลือกดังต่อไปนี้

- 5 = ทุกครั้ง หมายถึง พฤติกรรมตามข้อความนั้นท่านได้ปฏิบัติอยู่ในระดับทุกครั้ง
- 4 = บ่อยครั้ง หมายถึง พฤติกรรมตามข้อความนั้นท่านได้ปฏิบัติอยู่ในระดับบ่อยครั้ง
- 3 = บางครั้ง หมายถึง พฤติกรรมตามข้อความนั้นท่านได้ปฏิบัติอยู่ในระดับบางครั้ง
- 2 = นาน ๆ ครั้ง หมายถึง พฤติกรรมตามข้อความนั้นท่านได้ปฏิบัติอยู่ในนาน ๆ ครั้ง
- 1 = ไม่เคย หมายถึง พฤติกรรมตามข้อความนั้นท่านไม่เคยปฏิบัติ

เกณฑ์การให้คะแนน

การคิดคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามด้วยการหาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จะเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 - 5.00 สำหรับการแปลผล ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 - 5.00	คะแนนจิตสาธณะอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	คะแนนจิตสาธณะอยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	คะแนนจิตสาธณะอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	คะแนนจิตสาธณะอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.49	คะแนนจิตสาธณะอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.3 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถามจิตสาธณะ โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านศาสตร์พระราชา ด้านการศึกษาและด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาค่า IOC และตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์ ความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ พิจารณาข้อคำถามในแบบสอบถามที่สร้างขึ้นว่าสามารถวัดได้ตรงตามลักษณะต่าง ๆ ตามนิยามศัพท์ของการวิจัยครั้งนี้

หรือไม่ ต่อจากนั้นนำแบบสอบถามจิตสาธาณะมาคำนวณหาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 ได้จำนวน 25 ข้อ อีกทั้งนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.4 หาค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination) ของแบบสอบถามจิตสาธาณะ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจิตสาธาณะที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ และการหาค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญแล้ว จำนวน 25 ข้อไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มนักศึกษาวิชาชีพครูที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 50 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) อยู่ระหว่าง 0.25 – 0.62 และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับตั้งแต่ 0.85

2. รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธาณะของนักศึกษาวิชาชีพครู

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธาณะของนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดของหลักการ แนวคิด ขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับศาสตร์พระราชาและรูปแบบการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขั้นตอนในการสร้างรูปแบบการเรียนรู้ที่บูรณาการศาสตร์พระราชาให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย

2.2 สร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชาเพื่อส่งเสริมจิตสาธาณะของนักศึกษาวิชาชีพครู ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและนิยามศัพท์ในการวิจัยครั้งนี้ แล้วนำรูปแบบดังกล่าวเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านศาสตร์พระราชา ด้านการศึกษาและด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ กระบวนการ ระยะเวลาที่ดำเนินการ วิธีการดำเนินการและการประเมินผล ต่อจากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.3 นำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชาเพื่อส่งเสริมจิตสาธาณะของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการ ดังนี้

1. จัดทำแผนรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริม จิตสาธาณะของนักศึกษาวิชาชีพครูโดยแต่ละกิจกรรมเน้นทั้งจิตสำนึกเกี่ยวกับตนเอง จิตสำนึกเกี่ยวกับผู้อื่นและจิตสำนึกเกี่ยวกับสังคมหรือจิตสำนึกสาธาณะ

2. จัดเตรียมอุปกรณ์ ชุดกิจกรรมรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้ลงมือฝึกปฏิบัติ 3. ประสานไปยังประธานโปรแกรมวิชาสังคมศึกษาและนักศึกษาวิชาชีพครู สาขาวิชาสังคมศึกษา ชั้นปีที่ 4 เพื่อชี้แจงและกำหนดวันเวลาเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้กำหนดขึ้น

4. นำแบบสอบถามจิตสาธาณณะไปสอบถามนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าสู่การแล้วเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง(Pre-test)

5. ดำเนินการทดลองโดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธาณณะของนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง จำนวน 8 แผน เป็นระยะเวลา 2 วัน ตั้งแต่ 08.30-16.00 น. ดำเนินการแผนกิจกรรมละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ในวันที่ 2-3 มีนาคม 2562 ณ ห้องเรียนคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

6. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ทำการวัดจิตสาธาณณะของนักศึกษาอีกครั้งหนึ่งด้วยแบบสอบถาม จิตสาธาณณะชุดเดิมแล้วเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Post-test)

7. นำแบบสอบถามจิตสาธาณณะของกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนทดลองและหลังการทดลองมาวิเคราะห์โดยวิธีหาค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Consistency) ของแบบสอบถามจิตสาธาณณะ

2. การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนนจิตสาธาณณะ

3. ศึกษาผลของคะแนนจิตสาธาณณะของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test Independent)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธาณณะของนักศึกษาวิชาชีพครู

1. ผลการสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธาณณะของนักศึกษาวิชาชีพครู เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและปรัชญาของศาสตร์พระราชา และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของนักวิชาการหลายท่านแล้วจึงนำมาออกแบบแผนการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมจิตสาธาณณะ มีจำนวนทั้งหมด 8 แผน

2. ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินและให้คะแนนความเหมาะสมของแผนการเรียนการสอน โดยพิจารณาและตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา การออกแบกิจกรรม รูปแบบการประเมินว่ามีความสอดคล้องที่จะนำไปพัฒนาจิตสาธาณณะของนักศึกษาวิชาชีพครูได้หรือไม่ ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพครู ของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		ระดับความเหมาะสม
	\bar{X}	S.D.	
1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับการพัฒนาจิตสาธารณะ	4.66	0.47	มากที่สุด
2. ความสอดคล้องเหมาะสมกับนิยามเชิงปฏิบัติการ	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ความสอดคล้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.66	0.47	มากที่สุด
4. ความสอดคล้องเหมาะสมด้านกิจกรรม	4.66	0.47	มากที่สุด
5. ความสอดคล้องเหมาะสมต่อขั้นตอน/กระบวนการพัฒนาผู้เรียน	4.66	0.47	มากที่สุด
6. ความเหมาะสมของการใช้สื่อในการทำกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
8. แนวทางและเกณฑ์การประเมินผล	4.33	0.47	มาก
9. ความเหมาะสมในการแบ่งเนื้อหาแต่ละช่วง	5.00	0.00	มากที่สุด
10. เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	4.66	0.47	มากที่สุด
11. ภาษาที่ใช้อ่านเข้าใจง่าย	4.66	0.47	มากที่สุด
12. ระยะเวลาดำเนินการมีความเหมาะสม	4.33	0.47	มาก
13. วิธีดำเนินการเป็นไปตามลำดับขั้นตอน	4.66	0.47	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.71	0.32	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 8 แผน มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.71, S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับการพัฒนาจิตสาธารณะและมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 5.00, S.D. = 0.00) ส่วนแนวทางและเกณฑ์การประเมินผล ความเหมาะสมในการแบ่งเนื้อหาแต่ละช่วงอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.33, S.D. = 0.47)

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบจิตสภาวะของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชาฯระยะก่อนและหลังการทดลอง

ในการศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสภาวะของนักศึกษาวิชาชีพครูระยะก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติการทดสอบคะแนนความแตกต่าง (Dependent sample t-test) แสดงรายละเอียดตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบจิตสภาวะของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชาฯระยะก่อนและหลังการทดลอง

การทดสอบ	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t	Sig.
	(n=15)		(n=15)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านจิตสำนึกเกี่ยวกับตนเอง	20.20	1.85	23.60	1.05	5.20	.000
ด้านจิตสำนึกเกี่ยวกับผู้อื่น	42.67	4.20	49.13	3.37	4.02	.001
ด้านจิตสำนึกเกี่ยวกับสังคมหรือจิตสำนึก สาธารณะ	35.80	3.29	40.60	2.82	4.15	.001
รวม	33.06	1.16	38.00	1.27	4.45	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสภาวะของนักศึกษาวิชาชีพครูระยะหลังทดลองสูงกว่าระยะก่อนทดลอง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ก่อนการทดลองเท่ากับ 33.06 หลังการทดลองเท่ากับ 38.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ก่อนการทดลองเท่ากับ 1.16 หลังการทดลองเท่ากับ 1.27 ค่า t เท่ากับ 4.45 กล่าวคือ จิตสภาวะของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา โดยรวมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขั้นตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบจิตสภาวะของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชาฯระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ในการศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสภาวะของนักศึกษาวิชาชีพครูระยะหลังทดลองและระยะติดตามผล โดยใช้สถิติการทดสอบคะแนนความแตกต่าง (Dependent sample t-test) แสดงรายละเอียดตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชาฯ หลังทดลองและติดตามผล

การทดสอบ	หลังทดลอง		ติดตามผล		t	Sig.
	(n=15)		(n=15)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านจิตสำนึกเกี่ยวกับตนเอง	23.60	1.05	22.30	3.06	5.15	.000
ด้านจิตสำนึกเกี่ยวกับผู้อื่น	49.13	3.37	48.65	3.35	4.00	.001
ด้านจิตสำนึกเกี่ยวกับสังคมหรือจิตสำนึกสาธารณะ	40.60	2.82	39.24	2.90	4.10	.001
รวม	38.00	1.27	36.73	3.10	4.41	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติ $p > 0.05$

จากตารางที่ 3 พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพครูระยะหลังทดลองและติดตามผล ภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) หลังการทดลองเท่ากับ 38.00 ติดตามผลเท่ากับ 36.73 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลังการทดลองเท่ากับ 1.27 ติดตามผลเท่ากับ 3.10 ค่า t เท่ากับ 4.41 กล่าวคือ จิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชาฯ ระยะหลังทดลองและติดตามผล โดยรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า

1.1 รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 8 แผน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.71) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.32) ซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 นักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะ มีจิตสาธารณะในระยะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.3 นักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะ มีจิตสาธารณะในระยะหลังทดลองและติดตามผลไม่มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิต
 สาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพรู ที่ผู้วิจัยออกแบบจำนวน 8 แผน ตามความคิดเห็นของ
 ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ที่ได้ประเมิน พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า
 การออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนมีส่วนสำคัญในการนำมาใช้จัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิด
 ประสิทธิภาพอย่างสูงสุด ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการ
 เรียนการสอนจากนักวิชาการเพื่อศึกษาถึงวิธีการจัดลำดับเนื้อหา ขั้นตอน การระบุวัตถุประสงค์
 การประเมินผลการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมให้มีความเหมาะสมต่อเป้าหมายที่ต้องการให้
 ผู้เรียนบรรลุโดยคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้แล้วนำมาร่างเป็นรูปแบบการเรียนการสอนตาม
 หลักการดังกล่าว นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมยังมีการสังเกตและการปรับปรุงรูปแบบดังกล่าว
 ให้มีความสอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ (พัชร ศรีสังข์, 2551) ได้
 ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาจิตวิทยาสังคมโดยใช้ชุมชนและประสบการณ์
 เป็นฐานเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า (1) คำว่าจะมา
 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีกระบวนการพัฒนาในลักษณะวิจัยปฏิบัติการสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกัน
 มี 2 ระยะ เป็นวัฏจักรต่อเนื่องกัน 3 รอบ ได้แก่ 1) ระยะแรก การให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจ
 ชัดเจนกับคำถามแรกเริ่มการวิจัย (รอบที่ 1) 2) ระยะต่อเนื่อง การวิจัยปฏิบัติการแก้ไขปัญหาที่ได้
 รวบรวมวิธีต่าง ๆ (รอบที่ 2 และรอบที่ 3) ได้กรอบแนวคิดเชิงโครงสร้างขึ้นและแนวทางลักษณะการ
 จัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัญหาและต้องการจำเป็นในการ
 จัดการเรียนรู้ 2) หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการ
 เรียนรู้ 4) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 5) สารการเรียนรู้ 6) กิจกรรมการเรียนรู้ 7) การวัดและ
 ประเมินผลรูปแบบ และแหล่งเรียนรู้ (2) คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นกับนิสิต
 ภายหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ด้านสติปัญญามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ด้านอารมณ์
 ความรู้สึก มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และด้านทักษะทุกทักษะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
 ยกเว้นทักษะการสังเกตอยู่ในระดับมากที่สุด สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนใช้รูปแบบการจัดการ
 เรียนรู้ ด้านสติปัญญามีค่าคะแนนเฉลี่ยในระดับปรับปรุง ด้านอารมณ์ความรู้สึกอยู่ระดับปานกลาง
 และด้านทักษะทักษะและอยู่ในระดับเล็กน้อย ยกเว้นด้านทักษะการสังเกตอยู่ในระดับพอใช้
 แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิผลของรูปแบบการ
 จัดการเรียนรู้ และ (3) สมาชิกชุมชนയാดองที่มีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการเรียนรู้รอบที่ 1 และ
 รอบที่ 2 สวัสดิชมรมออกกำลังกาย กีฬาสีลาศ และเฟิร์สแดนซ์ ที่มีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 รอบที่ 3 ทุกคนเกิดการเรียนรู้ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ ความรู้สึก และด้านทักษะทุกทักษะได้
 ด้วย ยกเว้นทักษะการทำงานที่สมาชิกชุมชนയാดองทุกคนในรอบที่ 1 ไม่เกิดการเรียนรู้ ส่วนรอบที่
 2 สมาชิกชุมชนയാดองส่วนใหญ่เกิดการเรียนรู้

นักศึกษาวิชาชีพรูที่เข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณา
 การศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะ มีจิตสาธารณะในระยะหลังการทดลองสูงกว่าก่อน
 การทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งการนำศาสตร์

พระราชามาออกแบบเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการนำหลักคิดที่ชี้ให้เห็นถึงวิธีการดำเนินชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความพอดี ศาสตร์พระราชาก็เป็นศาสตร์ที่ทำให้ประชาชนคนไทยมีความสุข คุณธรรม โดยสอนให้คนดำรงชีวิตอย่างมีความสุข พอเพียง อยู่ในโลกอย่างมีความสุข คำสอนของศาสตร์พระราชาก็ไม่ใช่เป็นวาทกรรม แต่ถ้าปฏิบัติอย่างจริงจังจะเปลี่ยนชีวิต การส่งต่อแนวคิดผ่านชุมชนต้นแบบซึ่งเปรียบกับตำราบนดินเป็นสิ่งสำคัญซึ่งต้องมีงานวิชาการที่เป็นระบบและมีมาตรฐานรองรับ สอดคล้องกับ (บุษกร วัฒนบุตร, ม.ป.ป.) ได้ศึกษาเรื่อง ศาสตร์พระราชากับการพัฒนาคนไทย มุ่งประเด็นการนำเสนอเนื้อหาสำคัญของการพัฒนาคนไทยที่ต้องมีแผนการพัฒนาคนที่ถูกออกแบบมาให้สอดคล้องกันในทุกระดับและสาขา เพื่อการไปสู่เป้าหมายเดียวกันอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ต้องให้คุณค่ากับทุกระดับการศึกษาและอาชีพ ซึ่งการปรับเปลี่ยนประเทศไทยไปสู่โมเดล Thailand 4.0 เพื่อให้คนไทยมีภูมิคุ้มกันตนเองทั้งทางด้านวิชาชีพและวิชาชีพชีวิต โดยดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มีหลักคือ พอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน และอยู่บนพื้นฐานของ 2 เงื่อนไข คือ ความรู้คู่คุณธรรม ภายใต้สังคมไทยที่เป็นสังคมแห่งวิริยภาพโดยเอกลักษณ์เน้นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพ “คน” สร้างกระบวนการคิดที่ทันสมัยให้ตื่นรู้ สอดคล้องกับหลักวิทยาศาสตร์ หลักเหตุผล และหลักคุณธรรม เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำความรู้ไปใช้ในการวางแผนชีวิต การแก้ไขปัญหาที่ตรงจุด พึ่งพาตนเองได้ และพร้อมแบ่งปันสู่สังคม ซึ่งจะต่อยอดไปสู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล สร้างความรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่น โดยมีเครื่องมือการตัดสินใจในการดำเนินชีวิตตามการน้อมนำศาสตร์พระราชามาสู่การปฏิบัติในชีวิตจริง เพื่อให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่ง “คุณภาพชีวิตที่ดี” มีชีวิตที่ปกติสุข ปลอดภัย มีเงินเก็บออม มีสุขภาพกายและใจที่แข็งแรง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้การยอมรับในระดับสากล

นักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชามาเพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะ มีจิตสาธารณะในระยะหลังทดลองและติดตามผลไม่มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชาก็ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่คงทนถาวร เนื่องด้วยรูปแบบดังกล่าวเป็นรูปแบบที่ยึดหลักการ วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ คำนึงถึงคุณลักษณะและวัยของผู้เรียน และยังเป็นไปตามขั้นตอนของการออกแบบการเรียนการสอน ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นดำเนินการ และขั้นสรุปกิจกรรม สอดคล้องกับ (มณฑา ชุ่มสุคนธ์, 2557) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนแบบบูรณาการในรายวิชาของสาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับปริญญาตรีที่ส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาการเรียนการสอนแบบบูรณาการในรายวิชาของสาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับปริญญาตรีที่ส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสรุปผลได้ดังนี้ การพัฒนาการเรียนการสอนแบบบูรณาการที่ส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีลักษณะเป็นการบูรณาการแบบสหวิทยาการ (Multidiscipline) และดำเนินกระบวนการวิจัยแบบ Deming Cycle มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การวางแผน (Plan) โดยผู้สอนใน 2 รายวิชาร่วมกันกำหนดหัวข้อ ความคิดรวบยอด เนื้อหา ปัญหา และเกณฑ์การตัดสิน จัดทำแผนการเรียนการสอน

แบบบูรณาการ ขั้นที่ 2 การลงมือทำ (Do) โดยพัฒนาแผนและกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ นำไปทดลองใช้จัดการเรียนการสอน ขั้นที่ 3 การตรวจสอบ (Check) ทำการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อหาแนวทางปรับปรุงและพัฒนา ขั้นที่ 4 การปฏิบัติ (Action) ผู้สอนร่วมกันพิจารณาข้อบกพร่องที่ได้จากการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขและวางแผนในการดำเนินการในครั้งต่อไป 2) ผลที่เกิดจากการเรียนการสอนแบบบูรณาการในรายวิชาของสาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับปริญญาตรีที่ส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำโครงการอยู่ในระดับมาก ส่วนทักษะกระบวนการในภาพรวมผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด และเจตคติของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการในรายวิชาของสาขาวิชาสังคมศึกษา ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการที่ส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในระดับมากที่สุด

กล่าวได้ว่า การส่งเสริมจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพรุโดยใช้รูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสมและส่งผลกระทบต่อให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลง ด้านการคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจและการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ รู้จักแยกแยะข้อมูลข่าวสาร มีวิธีการจัดการกับปัญหาของสถานการณ์ต่าง ๆ รอบตัวอย่างเข้าใจ ด้านความรู้สึก นักศึกษาเกิดความตระหนักรู้และมองเห็นจุดดีจุดด้อย มีแรงจูงใจในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง มองเห็นคุณค่าของผู้อื่น ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล มีความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่นมีจิตสำนึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง มีจิตสำนึกที่ดีเกี่ยวกับผู้อื่น และมีจิตสำนึกที่ดีเกี่ยวกับสังคมหรือจิตสำนึกสาธารณะ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำไปปฏิบัติ ดังนี้

1. ศาสตร์ของราชาเป็นสิ่งที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงแนะนำ เป็นปรัชญาที่ยิ่งใหญ่ เป็นองค์ความรู้สำคัญ มีหลักวิชาต่าง ๆ ทั้งสังคม วิทยาศาสตร์ ปนอยู่ หากได้ศึกษาศาสตร์พระราชาเป็นระบบอย่างเป็นขั้นตอนจะทำให้เกิดประโยชน์มหาศาล ซึ่งแนวคิดหรือหลักการทรงงานของในหลวงรัชกาลที่ 9 มีความน่าสนใจที่สมควรนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตการทำงานและการเรียนเป็นอย่างยิ่ง บุคลากรทางการศึกษาที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนสามารถนำรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพรุที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้ผู้เรียนมีจิตสาธารณะ มีจิตสำนึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น และมีความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมได้

2. รูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของนักศึกษาวิชาชีพรุ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียนใน

ระดับอื่น เช่น ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาได้ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนตั้งแต่เยาว์วัย เพราะการเริ่มต้นตั้งแต่ยังเด็กจะช่วยให้ผู้เรียนมีจิตสาธารณะที่คงทนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิชาชีพรูโปรแกรมวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์เท่านั้น จึงควรมีการศึกษาวินิจฉัยกับนักศึกษาจากกลุ่มวิชาอื่นหรือในคณะอื่นด้วย
2. ผู้วิจัยสามารถสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยบูรณาการศาสตร์พระราชา เพื่อส่งเสริมด้านอื่น ๆ นอกจากจิตสาธารณะได้ เช่น ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและประชาธิปไตย ส่งเสริมการพึ่งพาตนเอง ส่งเสริมความซื่อสัตย์สุจริต ส่งเสริมความรัก สามัคคี เป็นต้น
3. ควรมีการวัดความคงทนของจิตสาธารณะในระยะยาว และจัดกิจกรรมทบทวนจิตสาธารณะในครั้งต่อไปเพื่อปลูกฝังจิตสาธารณะให้นักศึกษามากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- คณะทำงานบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงสู่การเรียนการสอนกระทรวงศึกษาธิการ. (2550). **ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ช่วงที่ 3**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- บุษกร วัฒนบุตร และคณะ. (ม.ป.ป.). **ศาสตร์พระราชากับการพัฒนาคนไทย**. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร ปีที่ 6 ฉบับพิเศษ. หน้า 539-552.
- ปนัดดา ดิศกุล. (2560). **บรรยายพิเศษในโอกาสเป็นประธานมอบรางวัลเชิดชูเกียรติ MOE AWARDS ประจำปี ๒๕๕๘**. วันที่ 26 มิถุนายน 2560.
- มณฑา ชุ่มสุคนธ์. (2557). **การพัฒนาการเรียนการสอนแบบบูรณาการในรายวิชาของสาขาวิชาสังคมศึกษา ระดับปริญญาตรีที่ส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal. ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – เมษายน 2557. หน้า 1.
- พัชรี ศรีสังข์. (2551). **การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้วิชาจิตวิทยาสังคมโดยใช้ชุมชนและประสบการณ์เป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์**. ปริญญาการศึกษาดุซงญอบัณฑิต (สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **แผนการศึกษาชาติ พ.ศ.2560-2579**. กรุงเทพฯ: บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.

